

**ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

СТАНОВИЩЕ

от

Министерския съвет на Република България

по

конституционно дело No 27 от 1998 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

С определение на Конституционния съд от 24 септември 1998 г. сме конституирани като заинтересувана страна по конституционно дело No 27 от 1997 г. и ни е предоставена възможност да представим писмено становище по делото.

В искането на главния прокурор на Република България, допуснато за разглеждане по същество с посоченото определение, се твърди, че § 6, ал. 6 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за преобразуване и приватизация на държавни и общински предприятия (ПЗР ЗППДОП) е противоконституционен в частта му относно думите “както и в случаите на взето решение за приватизация”, тъй като засяга правата на лицата, избрани да бъдат обезщетени по начина, предвиден в

чл. 2, ал. 1, т. 1 от Закона за обезщетяване на собствениците на отчуждени имоти (ЗОСОИ).

Преценката относно съответствието на § 6, ал. 6 от ПЗР ЗППДОП налага преди всичко да бъде тълкуван изразът “правоимащите по ЗОСОИ”. По наше мнение този израз има предвид само лицата, които имат право да бъдат обезщетени при условията и по реда на ЗОСОИ, а не по други закони, включително и по Закона за възстановяване на собствеността върху одържавени недвижими имоти (ЗВСОНИ), и които не са били обезщетени към влизането в сила на оспорения законов текст. От една страна лицата, чиято собственост е възстановена по ЗВСОНИ, не са правоимащи по ЗОСОИ, тъй като на тях им се възстановява правото на собственост, а не им се дава обезщетение, предвидено в ЗОСОИ. Това безспорно следва и от чл. 1 от ЗОСОИ и позоваването в него на чл. 3, ал. 3 от ЗВСОНИ, съгласно който когато не са налице условията за възстановяване на собствеността върху имотите по чл. 1 и 2, бившите им собственици или техните наследници се обезщетяват по ред, определен с отделен закон.

От друга страна лицата, които вече са обезщетени при условията и по реда на ЗОСОИ, също не са правоимащи по ЗОСОИ, тъй като тяхното право по закона е погасено с получаването на обезщетението.

Ако се приеме посоченото по-горе тълкуване, то твърдението в искането на главния прокурор, че текстът представлявал принудително отчуждаване по отношение на лицата, за които е възникнало право на собственост в случаите по чл. 2 от ЗОСОИ, е неоснователно. § 6, ал. 6 от ПЗР ЗППДОП няма обратна сила - той се прилага занаяпред и следователно не може да засегне правото на собственост, придобито преди влизането му в сила.

Действително в случаите, посочени в § 6, ал. 6 от ПЗР ЗППДОП, се ограничават възможностите на лицата, които имат право на обезщетение по ЗОСОИ, но все още не са обезщетени, да изберат начина

на обезщетение. Това обаче не може да обоснове противоконституционност поради нарушаване на неприкосновеността на частната собственост, както се твърди в искането на главния прокурор на Република България, тъй като към момента на влизането на текста в сила лицата не са имали право на собственост, което да се отнема или накърнява, а са имали право на обезщетение при условията и по реда на ЗОСОИ. В този смисъл текстът променя само условията за обезщетяване, без да засяга нито правото на обезщетение на лицата, нито каквото и да е притежавано от тях вещно право.

По посочените съображения считаме, че § 6, ал. 6 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за преобразуване и приватизация на държавни и общински предприятия е съобразен с Конституцията на Република България и **искането на главния прокурор на Република България за обявяване на противоконституционността на текста в частта му относно думите “ както и в случаите на взето решение за приватизация” следва да бъде отхвърлено.**

ЗА МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

